

vergadering **C212 – LAN12**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 2 mei 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de promotie van duurzame vis - 1637 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de rol van het Proefcentrum Fruitteelt als kenniscentrum in het Vlaamse wijnbouwbeleid - 1650 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de korte keten in het licht van de VLIF-steun en -reglementering - 1706 (2011-2012)	9

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de promotie van duurzame vis - 1637 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Voorzitter, minister-president, collega's, vorige week heeft de Universiteit Antwerpen beslist om broodjes tonijn van het menu te schrappen. Enige tijd geleden stond er in de pers ook een verslag over een rapport van Fish2fork, een Britse organisatie die restaurants niet enkel beoordeelt op de kwaliteit van de maaltijden die geserveerd worden, maar ook op het effect van hun menukaart op mariene ecosystemen. Ze doet dit vanuit de vaststelling dat 80 procent van de vissoorten bedreigd wordt met overbevissing, om het nog niet te hebben over soorten als blauwvintonijn, die met uitsterven bedreigd zijn.

Fish2fork wil bewuste burgers en consumenten die belang hechten aan duurzame visbestanden, helpen bij het bepalen van hun consumentengedrag. Ze wil zoveel mogelijk mensen sensibiliseren, vertrekkende vanuit de vaststelling dat heel wat restaurants bitter weinig informatie geven over het feit of de vis op hun menukaart nu al dan niet behoort tot een bedreigde soort. De uiteindelijke doelstelling is om die restaurants die op een bewuste manier omgaan met hun viskaart, extra te promoten. Op zich is dit geen schokkende methode, denken we maar aan de vele duurzaamheidslabels in andere takken van de voedingsindustrie.

Zoals gezegd, heeft de Universiteit Antwerpen vorige week een nogal drastische beslissing genomen door geen broodjes tonijn meer te serveren. Het kan allicht ook minder ingrijpend. Ik verwijs naar een campagne die de Britse ngo Sea First voor de herfst heeft gepland en waarbij een speciaal label voor tonijnvrije restaurants zou worden ingevoerd.

Ook het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) moet een rol spelen bij de verdere bewustmaking van de consument. Er is reeds het initiatief 'Vis van het Jaar'. Voor de selectie van die vis wordt er gekeken naar de eventuele nadelige gevolgen van de consumptie ervan en nagegaan of die vissen duurzaam gevangen worden. Ik heb er een schriftelijke vraag over gesteld en het blijkt best wel mee te vallen. Op de website van VLAM wordt weinig of geen aandacht besteed aan de nadelige gevolgen van de consumptie van bedreigde vissoorten. Op die manier worden de eigen principes van het charter 'duurzame ontwikkeling', waarin de nadruk wordt gelegd op het oriënteren van de consument in de richting van meer duurzame voedselkeuzes, niet volledig gevolgd. Zo vind je op de site www.visinfo.be – een initiatief van VLAM – uitleg over de voedingswaarde, de smaak en de bereidingswijze van vissen als tonijn of kabeljauw, zonder dat er over de nadelen vanuit het oogpunt duurzame visserij wordt gesproken. Dat gebeurt bijvoorbeeld wel op de website van Dagelijkse Kost.

Minister-president, bent u bereid meer aandacht te vragen voor deze problematiek? Denkt u aan maatregelen om de consumptie van met uitsterven bedreigde vissen te verminderen? Kan VLAM volgens u hier een rol van betekenis in spelen en hebt u deze problematiek al met VLAM besproken? Moet VLAM volgens u niet meer doen om duurzame vis te promoten dan enkel de uitreiking van de 'Vis van het Jaar'?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het programma Dagelijkse Kost wordt onder meer financieel ondersteund door VLAM.

De aangevoerde vis in België, maar ook in onze buurlanden, wordt aangevoerd binnen het systeem van de quota. De quota worden heel zorgvuldig vastgelegd en een akkoord hierover vraagt veel tijd. Daarnaast is duurzaamheid sterk afhankelijk van andere factoren zoals de

visserijmethode, ecosysteemimpact enzovoort. Ook is er een verschil in de toestand van de visbestanden naargelang de geografische locatie van het bestand. Dat alles is een zeer complexe problematiek, maar u weet dat we het verder verduurzamen van de sector als hoofddoel van ons beleid vooropgesteld hebben.

Het is gevaarlijk vis te verkopen vooraleer hij gevangen is, maar we stellen toch vast dat de visstocks waar wij met de Vlaamse visserij een belangrijk deel van opvissen, het zeker niet slecht doen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de schol in de Noordzee, waarvan de stock nog nooit zo hoog geschat werd als nu, namelijk 600.000 ton voor 2012.

Net als u, mijnheer Vanlerberghe, ben ik heel bezorgd over de duurzaamheid in de sector en over het visbestand. We moeten die stocks, met de hulp van wetenschappelijk onderzoek, maximaal vastleggen. We moeten daar verder over discussiëren, met de nuances die ik heb proberen aan te reiken.

We gaan door op die weg. Ik ben ervan overtuigd dat het de eerste en enige weg is die wij kunnen en moeten volgen. Ik verwijs in dat verband naar het project VALDUVIS, wat een acroniem is van 'Valorisatie van duurzaam en dagvers gevangen vis'. Op 2 maart 2012 werd het project, dat past binnen het Europees Visserijfonds (EVF), door de Vlaamse Regering goedgekeurd met toekenning van 166.509 euro aan Vlaamse visserijmiddelen en 181.420 euro Europese middelen uit dat Europees Visserijfonds. Het doel is de waarde van het product, als resultaat van heel wat inspanningen op het vlak van duurzaamheid, vertaald te zien in een faire prijs voor de vissers. Dit voorbeeld toont dat men veel meer doet dan enkel de 'Vis van het Jaar' aan te duiden.

De promotiewerking van VLAM voor visserijproducten vertrekt vanuit de duurzaamheidsproblematiek in de vissector. Voor VLAM is het echter moeilijk om lokale verschillen tussen visbestanden in rekening te brengen. Zo doet kabeljauw het in de Noordzee slecht, maar is er in de Barentssee een historische stock van kabeljauw. De kabeljauw in de Vlaamse winkelrekken is dus hoofdzakelijk afkomstig van IJsland en Noorwegen en is ongetwijfeld duurzaam. Ook met betrekking tot tonijn moeten we nuances aanbrengen. De gestreepte tonijn of de skipjack is bijvoorbeeld een tonijnsoort die wel in goede staat verkeert. Ook de witte tonijn doet het goed en heeft bijvoorbeeld in het noorden van de Stille Oceaan het duurzaamheidslabel gekregen. Blauwvintonijn daarentegen is hét voorbeeld van een soort die met uitsterven is bedreigd.

Het is een complexe materie die onderhevig is aan continue veranderingen. Dat maakt het niet zo eenvoudig om duidelijke en juiste boodschappen te brengen. Maar we moeten wel de juiste beslissingen nemen. Als bijvoorbeeld de blauwvintonijn met uitsterven bedreigd wordt, moet daar natuurlijk naar gehandeld worden.

Daarom werkt VLAM ook nauw samen met de afdeling Visserij van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). 'Vis van het Jaar' is slechts een van de promotieprojecten van VLAM. Een belangrijk project in het kader van 'Vis en duurzaamheid' is de campagne 'Vis en seizoenen', waarbij elke maand een vissoort in de kijker wordt gezet. De keuze van de vissoorten wordt in overleg met ILVO bepaald en houdt rekening met een aantal duurzaamheidsaspecten, zoals onder andere het weren van bedreigde en gevoelige vissoorten en het respecteren van de paaiperiode.

VLAM is een promotieorganisatie ten dienste van de sectoren en er wordt ook voornamelijk gewerkt met middelen uit de sectoren. In overleg met de visserijsector wordt er dan ook voor gekozen om de duurzaamheidsproblematiek op een positieve manier aan te pakken door in de campagnes en promotieacties te focussen op duurzame aspecten, zoals lokale aangelande vissoorten, variëren in vissoorten volgens het seizoen et cetera.

Ik concludeer, voorzitter, collega's. Wij werken resoluut verder aan het verduurzamen van de visserij. In de promotie vertrekt VLAM vanuit die duurzaamheid, en informeert en sensibiliseert het de consument.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik onderstreep nog eens dat het ook voor onze fractie van belang is dat verder gewerkt wordt op dat aandachtspunt. We moeten inderdaad nadenken over de vis die niet door onze visserijsector gevangen wordt, maar op andere manieren, via import, hier terechtkomt en waar we dan wat minder zeker over zijn. Het is goed dat er nieuwe initiatieven ontwikkeld worden en dat er blijvend aandacht aan wordt besteed. Wellicht zal de problematiek alleen maar aan belang winnen. Ik ben blij dat de basishouding zeker en vast de juiste is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de rol van het Proefcentrum Fruitteelt als kenniscentrum in het Vlaamse wijnbouwbeleid - 1650 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Minister-president, de wijnbouwteelt maakt de laatste jaren opgang. Dat het belangrijk is, bewijst het feit dat u het hebt opgenomen als een item in uw beleidsbrief Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid, waarin u aangeeft een wijnbouwbeleid te willen uittekenen, in nauw overleg met de sector.

In februari van dit jaar heeft er een eerste Rondetafel Wijnbouw plaatsgevonden, met vertegenwoordigers uit de sector. Mevrouw Robeyns heeft u in februari een vraag gesteld over de wenselijkheid van de oprichting van een kenniscentrum voor de Vlaamse wijnbouw. U antwoordde toen dat u zou nakijken of er in de sector een draagvlak voor was.

Een van de maatregelen van de Rondetafel Wijnbouw was de oprichting van een werkgroep Druiventeelt, om het praktijkonderzoek binnen de Vlaamse wijnsector te bevorderen. Dat zou gebeuren in nauw overleg met de provincies omdat zij betrokken zijn bij het praktijkonderzoek. In een van de mededelingen van de Rondetafel Wijnbouw staat over de werkgroep Druiventeelt het volgende: “De werkgroep wil een brug vormen tussen de noden in de sector en de praktijkcentra. Onder impuls van de werkgroep zal een waarnemings- en waarschuwingsnetwerk worden uitgebouwd, waardoor het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen drastisch moet verminderd kunnen worden. Verder zal de werkgroep actief zijn rond bemesting en een aantal andere teelttechnische problemen waarmee de sector wordt geconfronteerd.”

In Vlaanderen kunnen wij beschikken over het Proefcentrum Fruitteelt (pcfruit), dat bij uitstek het kenniscentrum voor toegepast wetenschappelijk onderzoek, demonstratie en voorlichting in de fruitteelt is. Het staat misschien niet elke week op de frontpagina's van de kranten, maar het is een wetenschappelijk centrum dat internationaal enorm wordt gewaardeerd en geconsulteerd. Dat is de verdienste van de wetenschappers die daar zijn tewerkgesteld. Vanuit Vlaanderen ondersteunen wij dat. Het centrum zelf is zeer innovatief om projecten binnen te halen. Dat zorgt dat er een enorme drive is in pcfruit. In totaal zijn er vandaag 2000 publicaties gepubliceerd in vak- of wetenschappelijke literatuur met betrekking tot het onderzoek dat er gevoerd werd. Bovendien is het heel bijzonder dat dat kenniscentrum zeer dicht staat bij de fruitteler in het algemeen. Het is vrij toegankelijk en zeer laagdrempelig. Die combinatie van praktijk en wetenschap zorgt dat het centrum enorm wordt gewaardeerd.

Het centrum doet heel veel. Het Kenniscentrum wijnbouw kan juist daar thuishoren vanwege de expertise en alles wat het op poten heeft gezet in verband met geïntegreerde teelt en

geïntegreerde gewasbescherming. Het centrum zet de Europese regelgeving om in de praktijk. Samen met de bevoegde administratie van Landbouw heeft het een lastenboek voor geïntegreerde teelt opgesteld. Voor waarnemingen en waarschuwingen is er een heel netwerk van weerstations verspreid over heel Vlaanderen, dat samen wordt uitgebraat met het Proefcentrum voor Sierteelt. Zowel het chemische als het biologische gedeelte van de geïntegreerde gewasbescherming verloopt parallel met de teelt van pitfruit of houtig klein fruit. Ik heb me laten vertellen dat de rodebessenteelt gelijkaardig is als de wijnteelt. Dan is er ook het aspect van teelttechnieken. Het centrum is ook zeer centraal gelegen, maar dat vind ik secundair.

Toen ik las dat de Rondetafel Tuinbouw allerlei dingen wilde doen omtrent een waarschuwingsnetwerk, dacht ik: dat bestaat toch al? Zou het niet veel evidentier zijn als men zijn kar hangt aan een centrum dat al bestaat?

Minister-president, de oprichting van de werkgroep Druiventeelt geeft aan dat er binnen de sector wel een draagvlak bestaat voor de oprichting van een kenniscentrum voor de Vlaamse tuinbouw. Klopt dat? Kunt u dat ondersteunen en bent u dat van plan te doen de volgende weken en maanden? Wie zijn de vertegenwoordigers in de werkgroep Druiventeelt en wanneer mogen we de eerste resultaten verwachten van deze werkgroep? Ik heb begrepen dat er al een startvergadering heeft plaatsgehad. Is het niet belangrijk dat Vlaanderen zo snel mogelijk kan instappen op het niveau van technische kennis van de belangrijkste wijnbouwgebieden in de wereld en dat hun expertise en kennis het snelst vertaald zal worden naar de specifieke klimatologische situatie die we in Vlaanderen hebben? Volgens mij kan pcfruit heel goede kaarten voorleggen om hiervoor in aanmerking te komen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, ik had vlak na de eerste rondetafelgesprekken een vraag om uitleg ingediend, maar die is omgezet in een schriftelijke vraag. Ondertussen heb ik de meeste antwoorden op de vragen van mevrouw Heeren al ontvangen.

Ik heb nog een aantal bijkomende vragen die ik in een andere schriftelijke vraag heb gesteld, maar die ik hier toch graag even aan bod wil laten komen.

Minister-president, u hebt vorige keer gezegd dat u werk zult maken van een beleidsplan voor de wijnsector. Kunt u al aangeven wanneer dat zal worden opgestart en wanneer daar resultaten van kunnen worden verwacht?

Op de eerste bijeenkomst van de werkgroep Druiventeelt werd de uitwerking van een waarnemings- en waarschuwingsnetwerk besproken. Hoe zal de verdere uitwerking daarvan verlopen? Zal dat de bestaande praktijkcentra overnemen, zal er op een andere manier ondersteuning komen van de Vlaamse overheid, of is dat een element dat zal worden meegenomen in het beleidsplan voor de wijnsector?

Ik dacht dat u had aangegeven dat het nu nog moeilijk was om te zien welk praktijkcentrum hiervoor het meest geschikt is omdat er eerst een globale visie moet worden ontwikkeld om te zien waar de noden liggen. Hierbij wil ik ook de aandacht vragen voor biologische bestrijding. Druiven zijn zeer gevoelig voor ziektes en plagen. Het is belangrijk dat daar verder onderzoek naar kan worden gedaan zodat er meer aandacht kan gaan naar preventie en biologische bestrijding. Druiventelers zullen daar heel veel aan hebben.

Wat waren de uitkomsten van het overleg tussen het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) en de Belgische wijnbouwers over de mogelijkheden van promotie? Misschien kunt u daar op dit ogenblik geen antwoord op geven, anders zal ik dat wel krijgen in het antwoord op mijn schriftelijke vraag.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, ik wil graag de vraag van mevrouw Heeren ten volle ondersteunen. Ik heb in februari een vraag om uitleg gesteld over de stand van zaken in verband met de uitbouw van het Vlaams wijnbouwbeleid dat u had aangekondigd in uw

beleidsbrief. Sindsdien is het draagvlak voor de uitbouw van een dergelijk wijnbouwbeleid alleen maar groter geworden, wat blijkt uit de reacties en interesse, ook in de pers.

Ik had u gevraagd of u het opportuun achtte dat er zo'n kenniscentrum komt. Die rondetafel was voor de week nadien gepland. Ondertussen is die afgerond. Wat is de stand van zaken?

Uiteraard ondersteun ik ook de vraag om pcfruit erbij te betrekken. Er zijn grote overeenkomsten tussen de druiventeelt en de fruitteelt. Het zijn beide openluchtteelten. Ze kennen soortgelijke problemen, waarvoor bij pcfruit de nodige knowhow al aanwezig is. Er moet geen dubbel onderzoek gebeuren. Ik denk ook aan de internationale contacten en technische kennis waar mevrouw Heeren terecht naar verwees. We moeten daar zeker gebruik van maken.

Minister-president, wat is het resultaat van de rondetafel? Komt er een expertisecentrum? Is er nog overleg geweest met VLAM over de promotie? Welke mogelijkheden zijn er?

Wordt er geïnvesteerd in opleidingen voor wijnbouwteelt? Er bestaan Europese regels voor een spuitlicentie. Wie een opleiding heeft gevolgd, mag andere producten gebruiken dan wie er geen heeft gevolgd. Specifieke opleidingen zouden interessant kunnen zijn.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, kunt u ons ook iets vertellen over de financiering van het kenniscentrum?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik ben aangenaam verrast door uw interesse. Dat is zeer positief.

We hebben het initiatief genomen om de wijnbouwsector in Vlaanderen te structureren en een wijnbouwbeleid te ontwikkelen. We hebben dat lang geleden al gedaan met de paardensector. Ik heb geleerd dat we zoiets stap voor stap moeten realiseren. Er moet eerst voldoende dynamiek groeien in de sector zelf, anders lanceren we zaken waar niet of weinig wordt op ingegaan. Onze initiatieven lopen allemaal zeer goed. De sector organiseert zich stap voor stap steeds beter. Daar moet de volgende maanden en jaren voldoende aandacht naar gaan.

De gesprekken tussen VLAM en de Belgische Wijnbouwers zijn nog aan de gang. Er is enige gevoeligheid. Ze zeggen dat ze eerst de Belgische wijnbouwsector hebben gepromoot en dat wij nu met de Vlaamse wijnbouw willen beginnen. Ze stellen zich vragen.

We hebben wijnbouwers in de provincie Limburg. De fruitsector staat daar traditiegetrouw sterk. Het kenniscentrum is daar gevestigd. Ook in Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen en Antwerpen hebben we wijnbouw. Verschillende provincies hebben activiteiten ontwikkeld in de wijnbouw. We proberen de krachten te bundelen. We proberen dat met de nodige omzichtigheid te doen.

Mevrouw Eerlingen, u spreekt van een beleidsplan. Volgens mij zullen we stap voor stap vooruitgaan. Ik zal geen plan op tafel leggen met alles erop en eraan. We mogen niet voorbijgaan aan de realiteit.

Mevrouw Heeren, om de noden rond teelttechniek voor de wijnbouwsector in Vlaanderen op te vangen, is ervoor gekozen om in eerste instantie te werken met een teelttechnische werkgroep Druiventeelt in plaats van een feitelijk kenniscentrum. Het lijkt mij logisch dat we, in deze budgettaire krappe tijden, eerst bekijken hoe ver we met de aanwezige knowhow en infrastructuur binnen de Vlaamse land- en tuinbouwpraktijk- en onderzoekscentra geraken om de sector vooruit te helpen. We hebben heel wat kennis voorhanden die, met een beperkte bijsturing, een antwoord kan bieden op de vooral teelttechnische vragen die leven binnen de sector van de druiventeelt.

Ik heb dat in februari al gezegd in antwoord op de vraag van mevrouw Robeyns. Ik wil dat heel rustig uitbouwen. Ik weet dat Limburg sterk vragende partij is: mocht er een kenniscentrum komen, dan het liefst in Limburg. Laat ons voorzichtig vooruitgaan. We

mogen geen snelle beslissingen nemen die veel geld kosten en misschien voorbarig zijn. Mocht er een andere beslissing genomen worden, dan zal ik u daar natuurlijk zeker over informeren. Voorzitter, er is sprake van budgetten en financiering.

De werkgroep Druiventeelt is een samenwerking tussen de provinciale tuinbouwcentra in Sint-Truiden en in Herent, en de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling van het Departement Landbouw en Visserij. Ook de provincies zijn vertegenwoordigd in de werkgroep. Daarnaast zetelen er experts, Vlaamse wijnbouwers en telers van tafeldruiven in de werkgroep. De werkgroep is reeds enkele malen bijeengekomen – als ik het goed heb, drie keer – en heeft inmiddels een aantal eerste resultaten kunnen bereiken. Het waarnemingen- en waarschuwings-systeem is opgestart. Er zijn al enkele studiedagen georganiseerd over gewasbeschermingsmiddelen en bemesting in de druiventeelt. Mevrouw Robeyns informeerde ook al naar de opleiding en dergelijke. De problematiek van de erkenning van gewasbeschermingsmiddelen werd uitgeklaard, en er werd door de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling een gewasbeschermingsmiddelenlijst met de in België erkende middelen in de druiventeelt ter beschikking gesteld. Dat laatste kwam op de rondetafel als een uitdrukkelijke vraag naar voren.

Is het niet belangrijk dat Vlaanderen zo snel mogelijk zou kunnen gebruikmaken van de technische kennis van de belangrijkste wijnbouwgebieden in de wereld en hun expertise en kennis snel zou kunnen aanwenden in de Vlaamse wijnbouw? Via de werkgroep Druiventeelt wordt de aanwezige kennis gebundeld en zal de sector de nodige technische ondersteuning krijgen. Via de werkgroep en de deelnemende actoren zal ook expertise met het buitenland worden uitgewisseld. Op de rondetafel, waar ik aanwezig was, is dat aan bod gekomen. In Frankrijk, maar ook in andere landen, bestaat daarover heel wat expertise. Er wordt een initiatief genomen om kennis uit te wisselen.

Ik rond af. Dit ‘nieuwe’ initiatief van het beleid ten bate van de Vlaamse wijnbouwsector is opgestart. In de huidige fase proberen wij alle kennis te bundelen en die ook met iedereen te delen, via vorming en opleiding. Wij willen ook de noden lenigen. Druiven telen en ervoor zorgen dat druiven op tafel komen of tot wijn kunnen worden verbouwd, is immers een activiteit die met veel zorg en precisie gebeurt.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik dank u voor het antwoord. Ik deel de opvatting dat een beleid dat nog in de kinderschoenen staat, stap voor stap moet worden ontwikkeld. Het is ook belangrijk dat er synergieën worden ontwikkeld. Ik heb begrepen dat de wetenschappelijke centra in Vlaanderen in de technische werkgroep een actieve rol vervullen. Er zijn immers veel gelijkenissen tussen de teelt van pitfruit en de kleinhoutige teelten. De expertise is er, men moet die kunnen gebruiken.

Ik heb nog een praktische vraag. Het waarschuwingssysteem is al van kracht. Wil dat zeggen dat men zijn karretje aan een of ander kenniscentrum hangt? Of financieren de wijnbouwers dat allemaal zelf? U zegt dat er geen geld wordt vrijgemaakt. Voor de duidelijkheid: het Proefcentrum Fruitteelt wordt voor een heel klein stukje door Vlaanderen gefinancierd. Veel middelen van het centrum komen uit opbrengsten van wetenschappelijk onderzoek. Het verhaal lijkt op dat van het Instituut Samenleving en Technologie, dat destijds dankzij zijn projecten geld ontving. Dat zorgt voor een dynamiek, en dankzij die dynamiek werken daar dertig of veertig topwetenschappers. Hoe moet ik mij de zaken dus voorstellen? Hoe zit het met de samenwerking met andere kenniscentra?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Heeren, wij financieren het waarschuwings-systeem. Tot voldoening van velen is de zaak opgestart. Wij blijven dat van zeer nabij volgen. Wij maken de nodige middelen vrij om het systeem voor deze sector uit te bouwen. Uit het hoofd kan ik evenwel geen cijfers citeren.

Mevrouw Veerle Heeren: Voor mij zijn de synergieën belangrijk. Wij moeten geen kenniscentrum voor wijnbouw ontwikkelen, want in andere kenniscentra bestaat veel expertise die voor de sector nuttig is. Zo kunnen wij een win-winsituatie creëren.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben het volledig met u eens. De synergie is een doel. Het kenniscentrum dat u zo na aan het hart ligt, heeft heel wat knowhow in huis. Het is een heel belangrijke actor. Wij proberen de synergie te realiseren, met een maximaal gebruik van de beschikbare knowhow.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Els Robeyns tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de korte keten in het licht van de VLIF-steun en -reglementering - 1706 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Voorzitter, minister-president, collega's, er zijn nog heel wat kansen en opportuniteiten voor de korte keten in Vlaanderen. De leidraad voor de uitbouw van een korteketenbeleid in Vlaanderen is het strategisch plan korte keten, dat tot stand kwam met alle betrokken partijen.

In dat strategisch plan staan voorstellen om de knelpunten in de korte keten weg te werken en de korte keten te ondersteunen en te stimuleren. Hierbij wordt uitgegaan van acht centrale doelstellingen: producenten informeren, sensibiliseren en warm maken voor de korte keten; consumenten informeren, sensibiliseren en warm maken voor de korte keten; producenten die in de korte keten actief zijn of dat wensen te zijn, professioneel begeleiden; kennisuitwisseling en -ontsluiting van de bestaande kennis; overleg creëren om de knelpunten in de wetgeving weg te werken; het potentieel van de keten uitwerken; een coherent beleid tot stand brengen; duurzaamheid van afzet en productie stimuleren.

Ondanks deze goede intenties bestaan er nog heel wat tekortkomingen in de bestaande regelgeving. Een belangrijk knelpunt situeert zich bij de door het Vlaams Landbouw-investeringsfonds (VLIF) gehanteerde definitie van actieve landbouwer, die onder meer inhoudt dat een landbouwer maximaal 12.000 euro inkomsten mag halen uit niet-landbouw-activiteiten. Hierdoor worden landbouwers die via de korte keten afzetten – hoevewinkel, groenteabonnementen –, benadeeld. Deze landbouwers zullen immers ook producten doorverkopen van andere landbouwers, om tegemoet te komen aan het verwachtingspatroon van de consument, die een minimaal gediversifieerd aanbod wenst. Dit wordt dan echter beschouwd als handel en niet als landbouw, waardoor het plafond van 12.000 euro zeer snel wordt bereikt.

Economisch leefbare landbouwbedrijven die dergelijke korteketenactiviteiten ontwikkelen, worden aldus gediscrimineerd indien zij een landbouwinvestering willen doen en daarvoor een beroep doen op VLIF-steun. Het lijkt me niet meer dan billijk dat een leefbaar landbouwbedrijf voor die investeringen een volledig beroep op het VLIF kan doen. Indien het gaat om investeringen voor de korte keten, dan zou proportioneel met het deel van de eigen verkoop een beroep moeten kunnen worden gedaan op deze steun.

Daarnaast zijn er ook problemen met het minimaal vereist bedrijfsresultaat dat afkomstig is uit de landbouwactiviteiten, namelijk 50.000 euro per bedrijfsleider tijdens een bepaald jaar. Het is welbekend dat in de landbouw het bedrijfsresultaat van jaar tot jaar kan verschillen. Zou het dan niet logischer zijn om bij een VLIF-aanvraag rekening te houden met een langere periode? Dit probleem stelt zich concreet voor de biosector. Een bedrijf dat omschakelt naar bio – en dus een beroep wil doen op steun voor biogerelateerde en andere investeringen – moet rekening houden met een 'moeilijkere' periode tijdens de omschakeling. Tijdens de omschakeling moet de landbouwer al de biologische productieregels toepassen, maar kan hij zijn product nog niet als 'bio' verkopen. Zeker in die gevallen dient met een langere periode

rekening te worden gehouden om te bepalen of het bedrijf leefbaar is. Om de korteketenverkoop verder te ondersteunen en te stimuleren in Vlaanderen, lijkt het mij wenselijk dat deze tekortkomingen en knelpunten weggewerkt worden.

Minister-president, bent u op de hoogte van de aangehaalde knelpunten? Kunt u precies aangeven hoeveel VLIF-dossiers aan korteketeninitiatieven worden goedgekeurd? Over welk budget gaat dit en hoe verhoudt dit zich tot het totale VLIF-budget? Erkent u dat deze anomalieën de expansie van de korteketenverkoop in Vlaanderen hypothekeren? Overweegt u maatregelen binnen de VLIF-reglementering om de aangehaalde knelpunten weg te werken en op die manier de korte keten te stimuleren? Welke andere stimuli overweegt u om de korteketenverkoop te bevorderen? Europa erkent het belang van korteketenafzet en wil dit mee stimuleren. Daarom is het misschien wenselijk om beleidsonderzoek te laten voeren om de kansen van de korte keten binnen het nieuwe gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en PDPO III (Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling) in kaart te brengen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil de vraag van mevrouw Robeyns steunen. Ik denk dat het profiel van de landbouwer stilaan wijzigt doordat landbouwers naast hun landbouwactiviteiten ook nog andere activiteiten ontwikkelen. Ze worden daartoe ook aangemoedigd. Daarom is het soms ook moeilijk om die jaarresultaten te halen. Ook voor jongere landbouwers is het soms moeilijk om die omzet al te halen.

Mevrouw Robeyns vraagt ook naar stimuli. Een tijdje geleden heb ik een vraag gesteld aan minister Bourgeois, minister van Toerisme, om na te gaan of er geen samenwerking kan zijn tussen korteketenverkoop en toerisme. Hij zag wel een opportuniteit. De belangstelling voor streekproducten groeit en dus kan er mogelijk wel een samenwerking worden opgestart.

Minister-president, hebt u al afspraken gemaakt met minister Bourgeois? Ik denk dat er opportuniteiten zijn om de korteketenverkoop in te schakelen in het toerisme.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister-president, collega's, overmorgen wordt in Roeselare het Huis van de Voeding geopend. De bedoeling van dit huis is ook het bevorderen van de korteketenverkoop. Ik voel aan dat men ook gaat proberen om centen van het LEADER-programma (Liaison Entre Actions de Développement de l'Economie Rurale) naar zich toe te trekken.

Minister-president, hebt u daar weet van? Kan dat? Is er samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil me graag kort aansluiten. Het is altijd de keuze geweest om VLIF-ondersteuning te geven aan diegenen die effectief landbouwactiviteiten uitoefenen. We weten dat er ook in de landbouw heel wat randactiviteiten worden georganiseerd. Ik denk dat het toch wel logisch is om te stellen dat we eerder de landbouwers met een groot deel landbouwactiviteiten ondersteunen, dan de landbouwers die randactiviteiten doen. Als er in bepaalde sectoren uit de land- en tuinbouw-sector problemen zouden worden ervaren, dan moeten we bepaalde dingen opnieuw bekijken. Ik stel me de vraag of er effectief – en het is interessant dat er cijfers worden gevraagd – problemen zijn met de dossiers van de korte keten en de biosector. Mevrouw Robeyns spreekt over producten die niet onder het label 'bio' kunnen worden verkocht. Maar volgens mij moeten die producten niet onder 'bioproducten' worden verkocht, omdat ze ook onder 'landbouwactiviteiten' vallen. En dus stel ik mij de vraag of er effectief grote knelpunten worden vastgesteld en op welke wijze u het overleg aangaat, om dan eventuele noodzakelijke bijstellingen te doen.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, mevrouw Robeyns heeft één zijde van de medaille belicht, maar de andere zijde van de medaille is: bedrijven die daarop ingespeeld hebben, heel veel succes hebben en uit de korteketenverkoop hoge inkomsten halen, zodat dat in relatie met het landbouwkomen bijzonder sterk gestegen is. Ik weet niet wat de precieze grenzen zijn, maar door die grote successen kunnen zij voor verdere uitbreidingen geen verder beroep meer doen op VLIF-steun.

Ik begrijp natuurlijk dat het een kwestie van evenwicht en middelen is. Graag had ik uw mening daarover vernomen, minister-president.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het gaat inderdaad om een evenwicht, voorzitter, collega's. Het VLIF is er voor de landbouwers. Als de verkoop uit de korte keten belangrijker wordt dan de landbouwactiviteit, is er wel een probleem. Andere sectoren zullen dan spreken over oneerlijke concurrentie en zullen vragen waarom zij geen steun krijgen enzovoort. Dit is een nieuw probleem. Wij zijn allemaal voor het promoten van de korte keten, maar als die opbrengsten zo'n omvang kennen op bedrijfsniveau, is de vraag waar de landbouwactiviteit nog zit. We kunnen dat knelpunt goed inschatten en krijgen er ook hier steeds meer vragen over.

Mevrouw Robeyns, wij zijn uiteraard op de hoogte van de knelpunten die u aanhaalt. We hebben trouwens verschillende workshops georganiseerd rond de knelpunten in de korte keten. Onder doelstelling 5 van het Strategisch Plan Korte Keten, dat ik hier enkele maanden geleden heb voorgesteld, is opgenomen dat een aantal knelpunten binnen de VLIF-investeringssteun zouden worden onderzocht, om een betere afstemming te krijgen met de korte keten. Ik ben inderdaad geïnformeerd dat de inkomensvoorwaarde en de voorwaarde van minimale bedrijfsomvang, uitgedrukt in de vorm van een minimum te halen bruto bedrijfsresultaat, mogelijk problemen kunnen geven. Dat probleem ligt dus op tafel.

U vroeg ook hoeveel VLIF-dossiers aan korteketeninitiatieven worden goedgekeurd, over welk budget dat gaat en hoe dat zich verhoudt tot het totale VLIF-budget. Ik heb al die cijfers in tabellen gegoten. Ik zal die zo dadelijk aan alle leden van de commissie laten bezorgen. Ik geef u alvast de essentie mee.

Een investering waarvoor VLIF-steun wordt gevraagd, wordt gerangschikt onder een investeringscode. Met betrekking tot uw vraag, mevrouw Robeyns, is een investeringscode belangrijk, namelijk die voor investeringen in detailverkoop. Daaronder worden de investeringen gerangschikt in de hoeveewinkel en de inrichting ervan, verkoopautomaten en specifieke voertuigen voor de verkoop van de hoeveproducten. In de tabel wordt voor 2010 en 2011 een overzicht gegeven van het aantal aanvragen om steun voor die investeringen en van de voorziene kosten in euro. De steunintensiteit bedraagt 30 procent voor aanvragen tot 5 september 2010 en 28 procent voor aanvragen vanaf 6 september 2010.

Hoe zit het nu met de aantallen? In 2010 was dat 53, in 2011 48. De voorziene kost voor 2010 was 896.361 euro, voor 2011 zitten we, ook al waren er iets minder dossiers, op 1.014.933 euro.

In een andere tabel worden het aantal goedgekeurde aanvragen en het gesubsidieerde investeringsbedrag weergegeven. U zult zien dat de gegevens niet slaan op dezelfde dossiers waarvan sprake bij de aanvragen om steun in de vorige tabel. De beslissing valt immers na een onderzoek van de mogelijkheden op steun en komt enige tijd na de aanvraag om steun. Het aantal zit tussen de veertig en de vijftig. De bedragen liggen tussen de 600.000 en 1.000.000 euro.

In het strategisch plan korte keten zijn de moeilijkheden met het VLIF voor de korte keten aangekaart. De knelpunten zijn gekend en er wordt bekeken hoe een oplossing kan worden geformuleerd. Momenteel kunnen landbouwers die hoeveproducten aanbieden en steun vragen voor investeringen gericht op die activiteit en zich beperken tot de commercialisering

van hun eigen producten, zonder probleem VLIF-steun krijgen. Ook als de investering in hoofdzaak betrekking heeft op de verkoop van eigen producten en bijkomstig op vreemde producten, is er geen probleem. Investerings die evenwel specifiek zijn voor de verkoop van vreemde producten, worden niet gesubsidieerd.

In het verleden zijn er enkele problemen geweest met bedrijven die evolueren in de richting van handelsactiviteiten, waarbij hun landbouwactiviteiten beperkt werden. Daar is tegen opgetreden, omdat het niet strookt met de bedoeling van de VLIF-steun. Ook werd op enkele bedrijven met een thuisverkoop geëvolueerd naar een zeer ruim aanbod, waar naast de eigen producten en producten van collega-landbouwers ook andere streekproducten, brood en patisserie, uitheems fruit, droge voeding, fruitsappen, wijn enzovoort werden aangeboden. Ik heb daarstraks gezegd dat we dan problemen krijgen met de andere sectoren. Die zeggen: waarom krijgen wij dat niet?

Het Landbouwinvesteringsfonds is bedoeld om landbouwers te helpen die aan diversificatie doen. Zo kan een hoeveslagerij ondersteund worden die bijkomstig is aan het landbouwbedrijf, maar niet omgekeerd. Het zou oneerlijke concurrentie betekenen wanneer we slagerijen op een landbouwbedrijf zouden ondersteunen, op een bedrijf met nog nauwelijks landbouwactiviteiten. Ik kan u verzekeren dat de bond van de slaggers hier al op gewezen heeft. Het is ook niet de bedoeling om daar problemen te creëren of te zien oprijzen.

Voor de commercialisatie van producten van collega-landbouwers moet nog naar een oplossing gezocht worden, aangezien de samenwerking tussen hoeveproducenten bij de afzet in veel gevallen essentieel is. Bij de laatste wijziging van de VLIF-regelgeving is de voorwaarde van levensvatbaarheid vervangen door een voorwaarde van minimale bedrijfsomvang. Dat is hier ook al aan bod gekomen. Een bruto bedrijfsresultaat per bedrijfsleider van 50.000 euro is als voorwaarde niet strenger dan de oude voorwaarde van levensvatbaarheid. Uit de eerste ervaringen met de nieuwe norm blijkt dat er hierdoor niet meer aanvragen geweigerd worden dan voorheen.

In de biologische landbouw kan de omschakelingsperiode voor biolandbouwers gepaard gaan met enkele moeilijkheden, zowel op teelttechnisch gebied als wat betreft afzet. Als Vlaamse overheid proberen we dit op te vangen door bijvoorbeeld te voorzien in hogere hectarepremies tijdens de eerste jaren van omschakeling, financiële ondersteuning voor bedrijfsbegeleiding en omschakelplannen, afzetbevorderende initiatieven zoals Bio Zoekt Keten en dergelijke meer.

Verder kan de bioboer reeds tijdens zijn tweede omschakeljaar zijn producten vermarkten met een aangepaste verwijzing naar de biologische productiemethode, wat al een meerprijs voor zijn producten kan opleveren. De premies worden mee opgenomen in het bedrijfsresultaat. De inkomensvoorwaarde daarentegen is inderdaad selectiever maar ook die wijziging past bij een beleid dat de steun wil voorbehouden voor de exploitanten die in alle opzichten – dus inkomen, tijdsbesteding en aard en omvang van de activiteiten – kunnen worden beschouwd als landbouwer. Dat is het uitgangspunt dat we zeer sterk willen bewaken.

Ik bekijk verder met de mensen van het VLIF hoe de korte keten vanuit het VLIF nog beter kan worden ondersteund. Er wordt een brochure voorbereid waarin mooi op een rijtje zal worden gezet wat wel en niet kan. Er leven hierover blijkbaar nog altijd heel wat misverstanden en vooroordelen. Het is echter niet de bedoeling om zuivere handelsactiviteiten binnen het kader van de VLIF-steun toe te laten. Onder handelsactiviteiten wordt verstaan dat de landbouwers eerst zelf producten aankopen, exclusief noodzakelijke grondstoffen, verpakking en dergelijke voor artisanale producten, om die dan door te verkopen. Ik ga ervan uit dat alle commissieleden zich daarbij kunnen aansluiten.

Dat wil niet zeggen dat we niet kunnen bekijken of we deze manier van werken niet op een andere manier kunnen ondersteunen. Bij bepaalde korteketeninitiatieven zou de commercialisering van de hoeveproducten kunnen verlopen via een coöperatie. De landbouwers worden

lid van de coöperatie en leveren een deel van hun hoeveproducten aan de coöperatie, die ze commercialiseert. De hoevewinkel op een bedrijf kan dan ook fungeren als bestel- en afhaalpunt voor andere producten. Indien de exploitanten VLIF-steun willen krijgen voor hun landbouwbedrijf en ervoor kiezen om naast hun landbouwactiviteit en de toegelaten verbrede activiteiten nog extra handelsactiviteiten uit te oefenen, is het noodzakelijk die activiteit te beperken en ze juridisch-administratief los te koppelen van het landbouwbedrijf.

In 2013 zal op basis van het EU-beleid inzake plattelandontwikkeling voor de periode 2014-2020 en de resultaten van een evaluatie van de lopende steunmaatregelen een beslissing genomen worden over de mogelijkheden op het behoud van de steunmaatregelen en de huidige methodiek. De discussie is dus nog niet gedaan.

Andere stimuli om de korteketenverkoop te bevorderen, heb ik nog eens opgelijst. Enkele maanden geleden is 50.000 euro steun toegekend aan zeven quickwinprojecten die mee helpen aan het realiseren van de doelstellingen van het strategisch plan korte keten, namelijk het informeren van de producent, het realiseren van professionele begeleiding en het uitwerken van het potentieel van de korte keten. Het Steunpunt Hoeveproducten en het Steunpunt Streekproducten krijgen structurele ondersteuning om de producenten te begeleiden bij korteketenactiviteiten en streekproducten. De informatie voor producenten rond korte keten wordt gebundeld op de website. Ook naar de consument zal gecommuniceerd worden over de mogelijkheden van de korte keten vanuit het beleidsdomein. Het Departement Landbouw en Visserij pleegt overleg met de betrokken overheden om knelpunten in de wetgeving weg te werken. Er wordt naast het VLIF ook overleg gepleegd rond het verminderen van de administratieve lasten voor de hoeveproducenten rond voedselveiligheid en rond de etiketteringswetgeving. Mijn kabinet heeft hierover onlangs nog overleg gepleegd met het kabinet van minister Laruelle, die bevoegd is voor het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV).

De ontwikkelingen op Europees niveau voor de korte keten binnen PDPO III worden met aandacht opgevolgd door het Departement Landbouw en Visserij en de mogelijkheden voor de korte keten worden verder onderzocht. Het strategisch plan korte keten is voor mij, en ik hoop voor ons allemaal, de leidraad voor het beleid in verband met de korte keten in Vlaanderen. Ik ga er in elk geval van uit dat dit strategisch plan een belangrijke plaats zal krijgen in het nieuwe PDPO.

Ik ken het Huis van de Voeding, mijnheer Callens. Ik zal er morgen zelf niet bij kunnen zijn. Via de media, via een video-opname zal ik er toch aanwezig kunnen zijn. Dat is een mooi initiatief. Het is een doe- en ervaringscentrum voor gezonde voeding. Het ondernemerscentrum dat daar ook onderdak heeft gevonden, richt zich vooral op de agrovoedingsindustrie. Ik betwijfel of het in aanmerking kan komen voor een LEADER, maar ik ben voorzichtig. Het valt niet in een LEADER-gebied. Daar zou verder onderzoek naar moeten gebeuren. Op het eerste gezicht lijkt het mij niet evident.

Mevrouw Eerlingen, u hebt minister Bourgeois bevraagd om deze thematiek ook vanuit Toerisme te ondersteunen, inzake hoeveproducten en dergelijke. Dat is een zeer waardevol idee. Ik heb begrepen dat hij aan u heeft overgemaakt dat hij daar geld voor heeft. Daar ben ik uitermate in geïnteresseerd. Dat klopt toch? In dat geval is verdere samenwerking zeker mogelijk. Die is altijd mogelijk, daar niet van. Toerisme kan een mooie bijdrage leveren. Concreet is er nog niets uitgewerkt. Als minister Bourgeois dat aan u heeft toegezegd, dan zal dat snel gebeuren. Als hij dat nog niet heeft gedaan, moet u hem misschien opnieuw ondervragen.

Mevrouw Rombouts, voorzitter, ik hoop dat ik uw vragen ook heb beantwoord.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Minister-president, ik dank u. Ik zal het verslag, zeker de cijfergegevens, nog eens grondig nalezen.

Vlaanderen erkent terecht het potentieel van de korteketenverkoop. Het strategisch plan is in die zin in samenwerking met de hele sector opgesteld. Dat is de leidraad. We mogen niet de indruk wekken dat de korteketenverkoop een minderwaardige activiteit is ten opzichte van de landbouwactiviteiten. Mevrouw Eerlingen wijst er terecht op dat de landbouw steeds meer diversifieert en verbreedt. Uiteraard is de VLIF-steun in de eerste plaats bedoeld voor landbouwinvesteringen. We moeten die daarvoor gebruiken. Misschien moet het plafond van 12.000 euro worden herbekeken. Misschien hangt dat af van de concrete problemen. Ik heb niet gezegd dat het plafond moet verdwijnen.

De voorwaarde van 50.000 euro opbrengst vormt een probleem voor de biolandbouw. U erkent dat. We hebben dezelfde belangen en bezorgdheden. Ik vind het positief dat de knelpunten onderzocht zullen worden. Het is niet altijd even gemakkelijk om dat evenwicht te vinden. Over de bijkomende stimuli, de Europese mogelijkheden en de PDPO zullen we de komende maanden zeker meer horen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik dank u voor uw antwoord, minister-president. U volgt de korte keten goed op.

Inzake de grensbedragen van 12.000 en 50.000 euro is het voornaamste dat die bedrijven actieve landbouwbedrijven zijn. Dat is een criterium dat we moeten nagaan. We moeten vooral nagaan of het gezonde bedrijven zijn en of ze van de landbouw leven. De voorwaarde van 50.000 euro kan voor sommige bedrijven een probleem vormen. Ik kan mij inbeelden dat er niet veel steunaanvragen worden geweigerd. De mensen beseffen immers zelf dat zij toch niet in aanmerking komen.

Ik heb niet gezegd dat minister Bourgeois geld zou hebben vrijgemaakt. Ik denk wel dat er afspraken kunnen worden gemaakt en een synergie kan worden gerealiseerd om in bepaalde campagnes het korteketenverhaal op te nemen. Dat moet niet altijd geld kosten.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik dank u hartelijk voor het uitgebreide antwoord, waarin zeer goed wordt uitgelegd welke elementen in rekening moeten worden gebracht. Het is erg belangrijk dat wij op verschillende fronten, en ook in de biosector, de korte keten ondersteunen. Ik hoorde echter ook dat er misschien een probleem zou kunnen zijn met de voorwaarden. In dat verband is overleg met de sector erg belangrijk. Problemen moeten gericht worden aangepakt.

Wij houden staande dat landbouwondersteuning voor belangrijke landbouwactiviteiten belangrijk is. Daarom stelde ik dat de productie en verkoop van eigen producten – onder welk label ook, want dat is hier nu niet van belang – belangrijk is. De omvang van de productie zou voor bepaalde bedrijven een knelpunt kunnen zijn. Als wij rechtszekerheid en sterke bedrijven willen, dan moeten al die elementen meespelen om een gerichte ondersteuning te kunnen waarmaken. In elk geval dank ik u voor het antwoord.

Minister-president Kris Peeters: Zoals steeds waren de betogen erg relevant. Wij zullen daarmee aan de slag gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■